

Martin Tomešek

Martin Tomešek se narodil 13. září 1950 v Hrubé Vrbce na Moravě. S tvrdým bolševickým režimem se setkal poprvé v dětství. Jeho rodina vlastnila hospodářství a nehodlala se ho jen tak vzdát. Komunisté ovšem zabavili prvně krmení a poté i zvířata. Při zabavování se malý Martin neudržel a jednoho muže kousl do ruky. Ten ho na oplátku zkopál a zfackoval.

Již na škole měl problémy komunistický režim snést. Na kolejích si se spolubydlícím vyrobili knihovnu z železných trubek od lešení. V té měli antikomunistickou literaturu, kterou nazývali antika. To, že ho ze školy nevyhodili, je pro něj dodnes záhadou. V pátém ročníku se Martin Tomešek dostal s pěveckým sborem, do Salzburgu. Velmi ho lákalo zůstat tam, ale vrátil se, aby dostudoval. *(V době, kdy byl na vojně zažil spoustu příhod, které nám s odstupem času vesele a vtipně vyprávěl)*. Oženil se a se svojí ženou, měl syna Honzu. Touha po životě za československými hranicemi v něm však zůstala, a tak, hned jak se naskytlá příležitost, rozhodl se i se synem Honzou podstoupit tu nelehkou cestu a emigrovat. *(Jeho žena v té době onemocněla a následně zemřela)*. Pan Tomešek věděl o uprchlickém táboře v Bělehradě. Tam se také vydali. Po namáhavé cestě se uchýlili k jednomu pravoslavnému knězi v Bělehradě. Díky kostelníkovi a faráři se i se synem do tábora dostal. Jeho žádost ovšem zamítli. Doporučili mu však zkusit se dostat do Rakouska přes jiný uprchlický tábor. Vydali se tam a několikrát se pokusil překročit hranici. Jednou se jim to už skoro podařilo. Jeli ráno s dělníky do Teresu. Jugoslávci tehdy mohli. Jeli přes hlídané hranice. Byli již skoro v Rakousku, ale zadržel je velitel policie, že je podezřelý jezdit v pět ráno do práce s malým klukem. Měli ale štěstí a pod výhrůžkou je odtamtud vyhnali. Poslední den, kdy už pan Tomešek chtěl upustit od emigrace a všechno vzdát, se se slábnoucím zábleskem naděje šel podívat, jestli neuvidí v nedalekém přístavu kamion, který by je převezl do Rakouska. Ráno, když malý ještě spal, se vydal na průzkum. V dáli zahlédl kamion. Když se přiblížil blíže, uviděl na značce Rakousko. Pan Tomešek byl v šoku. Hodný řidič, který se právě probudil, neměl problém je přes hranice převézt, pokud se se synem Honzíkem ihned dostaví, protože on musel jet.

„Ten den v noci, to byl ten důvod, proč jsem tam šel tak brzo, jsem se vzbudil, protože jsem měl sen, jak jedeme tunelem. Kamionem. Do Rakouska. Já řvu „Freiheit“ a „Svoboda“. Uplně takový prdlý sen, tak jsem si říkal, teď už mi opravdu šibe.“

Tento sen se o půl dne později v živé formě zrealizoval. Přes hranice se se synem opravdu dostali. Později, když padl komunismus, se vydal navštívit své bývalé bydliště. Domek byl zabydlený. Obyvatelé měli strach, aby dům nepožadoval nazpět. To on ovšem nechtěl. Jediné přání bylo, aby si Honza mohl dojít čuchnout sklepa, který tak neobyčejně voněl a malému Honzíkovi se zaryl do paměti.

Dnes je Martin Tomešek aktivním občanem Železného Brodu a pro široké okolí zajišťuje pravidelné přednášky o historii, víře a stavu současného světa.